

Яновська О. Г.,
доктор юридичних наук, професор,
суддя Великої Палати Верховного Суду

Біцай А. В.,
кандидат юридичних наук,
помічник судді Верховного Суду

Сасенко Г. Ю.,
кандидат юридичних наук,
помічник судді Верховного Суду

УДК 343.7

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ «ПРОНИКНЕННЯ» ЯК КВАЛІФІКУЮЧОЇ ОЗНАКИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ

У статті за результатами проведеного аналізу положень чинного кримінального законодавства України, матеріалів судової практики та наукових джерел досліджено проблемні питання кваліфікації дій особи за ознакою «проникнення у житло, інше приміщення чи сховище» при вчиненні крадіжки, грабежу чи розбою.

Метою статті є дослідження поняття «проникнення» як кваліфікуючої ознаки крадіжки, грабежу чи розбою та виділення її характерних рис, які слід ураховувати при інкримінуванні цієї кваліфікуючої ознаки.

Авторами запропоновано під «проникненням» як кваліфікуючою ознакою злочинів проти власності розуміти незаконне входження (потрапляння) будь-яким способом суб'єкта злочину до житла, іншого приміщення чи сховища з метою обернення на свою користь чужого майна.

«Проникненню» як кваліфікуючій ознаці крадіжки, грабежу та розбою притаманні такі характерні риси: 1) вищий ступінь суспільної небезпеки (у порівнянні зі складами злочину, передбаченими ч. 1, 2 ст. 185, ч. 1, 2 ст. 186, ч. 1, 2 ст. 187 КК України); 2) наявність обмеженого режиму доступу до об'єкта (житла, приміщення, сховища чи їх відокремленої частини тощо) в момент входження (потрапляння) особи до нього; 3) особа повинна усвідомлювати незаконність входження (потрапляння) у відповідне приміщення; 4) наявність у особи умислу на незаконне заволодіння чужим майном та умислу на незаконне проникнення (у їх сукупності), котрі виникли до моменту безпосереднього входження (потрапляння) у відповідне приміщення; 5) незаконність проникнення стосується способу потрапляння до житла, іншого приміщення чи сховища або перебування в ньому на момент початку основної дії.

Ключові слова: проникнення у житло, інше приміщення чи сховище, крадіжка, грабіж, розбій, умисел на проникнення, умисел на заволодіння чужим майном, режим доступу.

У судовій практиці та вітчизняній доктрині кримінального права продовжуються жваві дискусії щодо практичної проблематики такої кваліфікуючої ознаки крадіжки, грабежу та розбою, як «проникнення у житло, інше приміщення чи сховище», проте єдиного підходу й досі не сформовано. Відсутність єдності підходів до визначення усіх суттєвих аспектів, які відіграють роль при інкримінуванні «проникнення» як кваліфікуючої ознаки злочинів проти власності, спричиняє формування неоднакової практики застосування відповідних норм Кримінального кодексу України (далі – КК України) під час кваліфікації крадіжки, грабежу чи розбою та створює плутанину в ході здійснення кримінально-правової кваліфікації дій суб'єкта злочину щодо окреслених складів злочинів. Тому вважаємо, що це дослідження є своєчасним та доцільним, оскільки дає змогу висловити певні міркування стосовно дискусійних питань як теорії, так і практики здійснення кримінально-правової кваліфікації дій суб'єкта злочину за ч. 3 ст. 185, ч. 3 ст. 186 чи ч. 3 ст. 187 КК України.

Метою статті є дослідження поняття «проникнення» як кваліфікуючої ознаки

крадіжки, грабежу чи розбою та виділення її характерних рис, які слід ураховувати при інкримінуванні цієї кваліфікуючої ознаки.

У вітчизняній науці кримінального права питанню «проникнення» приділяли увагу як при аналізі складу злочину, передбаченого статтею 162 КК України, так і при дослідженні складів злочинів проти власності. Окреслену проблематику розглядали Н. О. Антонюк, В. Г. Гончаренко, О. В. Ільїна, М. І. Мельник, В. О. Навроцький, І. І. Присяжнюк, М. І. Хавронюк та інші. Разом із тим, на практиці при кваліфікації дій суб'єкта злочину, як крадіжка, розбій чи грабіж за ознакою «проникнення», й досі виникає чимало проблемних питань, на які спробуємо частково дати відповіді в межах цього дослідження.

До визначення поняття «проникнення» у науці кримінального права існує два основних підходи. Так, згідно з одним із них зміст поняття «проникнення» визначається через слово «вторгнення». Наприклад, у Постанові Пленуму Верховного Суду України (далі – ВСУ) від 6 листопада 2009 року № 10 «Про судову практику у справах про злочини проти власності» (далі – Постанова від 6 листопада 2009 року № 10)¹ «проникнення»

¹ Про судову практику у справах про злочини проти власності: Постанова Пленуму ВСУ від 06.11.2009

розглядається як незаконне вторгнення до житла, іншого приміщення чи сховища будь-яким способом (із застосуванням засобів подолання перешкод або без їх використання; шляхом обману; з використанням підроблених документів тощо або за допомогою інших засобів), який дає змогу винній особі викрасти майно без входу до житла, іншого приміщення чи сховища. Таке розуміння кваліфікуючої ознаки підтримується і окремими науковцями. Так, В.Г. Гончаренко під проникненням розуміє вторгнення у житло з метою вчинення крадіжки (грабежу, розбою)¹. М.І. Панов визначає «проникнення» як незаконне вторгнення до житла, іншого приміщення чи сховища у будь-який спосіб: із застосуванням засобів подолання перешкод або без їх використання².

Представники іншого з підходів до розуміння поняття «проникнення», наприклад, Н.О. Антонюк³, І.І. Присяжнюк⁴, звертають увагу на те, що поняття «проникнення» та «вторгнення» не слід розглядати як тотожні, оскільки вторгнення позначає насильницький спосіб опинитися у житлі або іншому приміщенні чи сховищі, а тому більш доцільно використовувати слова «входження», «потрапляння» для визначення поняття «проникнення».

З таким підходом слід погодитися з наступних міркувань. З погляду лінгвістики слово «вторгнення» означає входити куди-небудь, пробиваючись силою через певну перепону, перешкоду без попередження і дозволу⁵. Тоді як слово «входження» означає проникати куди-небудь, у межі, в середину чого-не-

будь⁶, а «потрапляти» – проходити крізь щось; проходити кудись, опинятися в якому-небудь місці⁷. Що ж стосується лексичного значення слова «проникнення», то тлумачний словник під ним розуміє «удаючись до хитрощів, обману тощо, спритно пробиратися, прокрадатися куди-небудь»⁸.

Водночас, проникнення у кримінально-правовому значенні охоплює будь-який незаконний спосіб (як із застосуванням насильства, сили, так і без його застосування) опинитися у відповідному приміщенні або який дає змогу суб'єкту злочину викрасти майно без безпосереднього входу до житла, іншого приміщення чи сховища. Тобто, даючи визначення поняття «проникнення» через слово «вторгнення» науковці значно звужують його зміст, оскільки ненасильницькі способи проникнення у приміщення, а також способи, які дають змогу суб'єкту злочину викрасти майно без входу до нього, не будуть у нього включатися.

Таким чином, на підставі викладеного вище та керуючись КК України, вважаємо, що під «проникненням» як кваліфікуючою ознакою злочинів проти власності слід розуміти незаконне входження (потрапляння) будь-яким способом суб'єкта злочину до житла, іншого приміщення чи сховища з метою обернення на свою користь чужого майна.

З'ясувавши зміст поняття «проникнення» як кваліфікуючої ознаки злочинів проти власності, вважаємо за можливе перейти до дослідження його характерних рис. Для правильної кримінально-правової кваліфікації дій особи за кваліфікуючою ознакою «проникнен-

№ 10 <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09>> дата звернення 26.09.2018.

¹ П Андрушко, В Гончаренко, Є Фесенко (ред), *Науково-практичний коментар до Кримінального кодексу України Т. 1* (3-тє вид., Алерта; КНТ: Центр учбової літератури 2009) 560.

² Ю Баулін, В Борисов, В Тютюгін та інші, *Кримінальне право України: Особлива частина* (Право 2015) 168.

³ Н Антонюк, *Кримінально-правова охорона власності* (Львів, ЛНУ імені Івана Франка 2012) 234.

⁴ І Присяжнюк, *Кримінальна відповідальність за порушення недоторканності житла або іншого володіння особи в Україні* (2010) 84.

⁵ В Бусел (ред), *Великий тлумачний словник сучасної української мови* (Ірпінь, ВТФ «Перун» 2005) 117.

⁶ Там само 213.

⁷ Там само 1090–1091.

⁸ Там само 1161.

ня» при вчиненні крадіжки, грабежу чи розбою слід визначити основні аспекти, на які слід звертати увагу при її інкримінуванні.

По-перше, крадіжка, грабіж та розбій поєднані з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, за своєю правовою природою є складеними злочинами. Ці склади злочинів поєднують в собі кілька діянь, кожне з яких становить самостійний злочин. Так, наприклад, розбій, поєднаний з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище об'єднує в собі напад з метою заволодіння чужим майном, поєднаний із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу, або з погрозою застосування такого насильства (ч. 1 ст. 187 КК України) та незаконне проникнення до житла чи до іншого володіння особи (ч. 1 ст. 162 КК України). При цьому посягання, передбачене ч. 1 ст. 162 КК України, відіграє роль кваліфікуючої ознаки розбою.

Водночас для основного складу крадіжки, грабежу чи розбою характерним є наявність в особи умислу на заволодіння чужим майном. Тоді як ч. 3 ст. 185, ч. 3 ст. 186 та ч. 3 ст. 187 КК України передбачають наявність додаткової кваліфікуючої ознаки (у сукупності з тими, котрі складають основний склад злочину, передбачений ч. 1 ст. 185, ч. 1 ст. 186 та ч. 1 ст. 187 КК України), яка підвищує ступінь суспільної небезпеки відповідних дій.

Отже, крадіжка, грабіж чи розбій поєднані з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище мають вищий ступінь суспільної небезпеки, оскільки відбувається посягання не лише на власність, яке полягає у протиправному вилученні чужого майна, що завдає шкоду (матеріальну та фізичну – при грабежі та розбої) власнику чи іншому володільцю майна, а й на фундаментальне право особи на недоторканість житла, іншого приміщення чи сховища, що знаходиться у її власності (володінні, користуванні, розпорядженні).

По-друге, проникнення завжди є незаконним. Хоча у диспозиціях ч. 3 ст. 185, ч. 3 ст. 186 та ч. 3 ст. 187 КК України і немає прямої вказівки на незаконність проникнення в приміщення, як у ст. 162 КК України, проте це випливає із сутності та завдань закону України про кримінальну відповідальність, адже КК України визначає, які суспільно небезпечні діяння є злочинами та які покарання застосовуються до осіб, що їх вчинили. Отже, правомірні та законні дії особи не можуть уважатися суспільно небезпечним, винним діянням (злочином) і тим більше не можуть уважатися ознакою, яка утворює кваліфікуючий склад злочину, що обумовлює визначення більш суворої міри покарання. У Постанові від 6 листопада 2009 року № 10 також зазначається, що незаконність є обов'язковим елементом такої кваліфікуючої ознаки, як проникнення в житло, інше приміщення чи сховище.

Проникнення як кваліфікуюча ознака крадіжки, грабежу та розбою передбачає, що особа потрапила у житло, інше приміщення чи сховище незаконно, тобто за відсутності права перебувати у місці, де знаходиться майно (всупереч волі законного володільця, за відсутності визначених законом підстав чи в порушення встановленого законом порядку). При цьому незаконність проникнення стосується способу потрапляння до житла, іншого приміщення чи сховища або перебування в ньому на момент початку основної дії. Разом із тим, спосіб проникнення (застосування фізичних чи інтелектуальних зусиль) принципового значення для встановлення кваліфікуючої ознаки «проникнення» не має.

Варто визнати можливою запропоновану Н. О. Антонюк класифікацію способів проникнення до житла, іншого приміщення чи сховища за ознакою відкритості: відкрите і таємне; залежно від факту застосування насильства: насильницьке і без застосування насильства; залежно від наявності перешкод: з подоланням перешкод і «вільне»; залежно від

кількості осіб, які вчиняють проникнення: одноособове і групою осіб; залежно від входження всередину житла, приміщення чи сховища: фізичне проникнення і проникнення з використанням спеціальних знарядь¹.

По-третє, при визначенні законності/незаконності способу входження (потрапляння) особи у відповідне приміщення вирішальним є режим доступу до об'єкта (вільний/обмежений). Відповідно, наявність режиму вільного доступу до приміщення свідчить про законність входження (потрапляння) особи у відповідне приміщення та правомірне її перебування там, а відтак виключається інкримінування кваліфікуючої ознаки «проникнення», навіть якщо особа потрапила у приміщення з умислом заволодіти чужим майном.

Інша кримінально-правова кваліфікація має бути надана діям особи, яка шляхом вільного доступу до певного приміщення вчиняє дії, спрямовані на заволодіння чужим майном, яке зберігається у місці з обмеженим доступом (наприклад, службові приміщення, відокремлені секції магазину з обмеженим доступом, касові апарати, сейфи тощо). Такі дії мають бути кваліфіковані як поєднані з проникненням у інше приміщення чи сховище.

Разом із тим, у діях особи, яка вчинила викрадення майна з житла, іншого приміщення чи сховища з обмеженим доступом, буде відсутня ознака «проникнення» у випадку, якщо така особа відповідно до свого службового становища, у зв'язку з роботою, правовим статусом, особливим характером діяльності підприємства, установи, організації була наділена правом безперешкодного доступу до них.

У випадку, якщо особа формально безперешкодно увійшла (потрапила) у приміщення з обмеженим доступом (наприклад, з дозволу чи за запрошенням уповноваженої особи), при цьому способом доступу до майна обрала об-

ман чи зловживання довірою, з метою викрадення майна чи заволодіння ним, такі дії з урахуванням фактичних обставин справи слід кваліфікувати відповідно як крадіжку, грабіж або розбій, поєднані з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище.

По-четверте, при інкримінуванні «проникнення» важливим є встановлення спрямованості умислу особи та факту усвідомлення особою незаконності входження (потрапляння) у відповідне приміщення. Так, вчиняючи крадіжку, грабіж чи розбій, поєднаний із проникненням, особа повинна усвідомлювати протиправність входження (потрапляння) у приміщення, передбачати його суспільно небезпечні наслідки і бажати їх настання або ж хоча і не бажати, але свідомо припускати їх настання.

Разом із цим, якщо особа, не усвідомлюючи, що режим доступу до об'єкта є обмеженим, а входження (потрапляння) у відповідне приміщення незаконним, фактично увійшла (потрапила) у житло, інше приміщення чи сховище з обмеженим режимом доступу та вчинила напад з метою заволодіння чужим майном, поєднаний із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу, або з погрозою застосування такого насильства, такі дії мають кваліфікуватися без ознаки «проникнення».

Водночас, вирішуючи питання про наявність у діях особи ознаки «проникнення» при вчиненні крадіжки, грабежу чи розбою, також слід звертати увагу й на наявність умислу на викрадення/заволодіння чужим майном. Ця кваліфікуюча ознака має місце лише тоді, коли проникнення до житла, іншого приміщення чи сховища здійснювалося з метою заволодіння чужим майном. Проте не можна кваліфікувати як вчинені з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище дії особи, яка потрапила до житла, іншого приміщення чи сховища без умислу вчинити викрадення, а потім заволоділа чужим майном.

¹ Н Антонюк, *Кримінально-правова охорона власності* (Львів, ЛНУ імені Івана Франка 2012) 362.

Важливо враховувати також момент виникнення умислу на заволодіння чужим майном. Так, ВСУ у правовому висновку, висловленому у постанові від 15 листопада 2012 року в справі № 5–15кс12 (та підтриманому у Постанові від 08 вересня 2016 року в справі № 5–213кс16), акцентує увагу на тому, що розбій має кваліфікуватися як поєднаний із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище незалежно від режиму доступу до приміщення (вільний/обмежений), але при цьому обов'язковим є те, щоб умисел на заволодіння чужим майном із житла, іншого приміщення чи сховища виник до моменту входження (потрапляння) особи до них.

Однак вважаємо, що кваліфікувати дії як крадіжка, грабіж чи розбій, поєднані з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, враховуючи винятково момент виникнення в особи умислу на вчинення заволодіння чужим майном, незважаючи на режим доступу до нього (вільний/обмежений) та наявність/відсутність умислу на проникнення до приміщення, на нашу думку, видається не правильним. Необхідно встановлювати та розмежовувати умисел особи на незаконне заволодіння чужим майном та умисел на проникнення, який у сукупності з дослідженням інших елементів складу відповідного злочину дає змогу встановити як об'єктивну, так і суб'єктивну сторони вчиненого кримінального правопорушення.

Доцільно зауважити, що у теорії кримінального права крадіжка, грабіж та розбій вважаються однорідними злочинами, тобто такими, що посягають на однакові або подібні об'єкти кримінально-правової охорони і вчиняються з однією і тією ж формою вини.

Вказана група злочинів проти власності має низку спільних ознак, зокрема: загальним об'єктом посягання для них є право власності, що охороняється законом; предметом може бути майно певної вартості, яке належить окремо

визначеній особі (особам); об'єктивною стороною є те, що суб'єкт злочину у протиправний спосіб заволодіває чужим майном та обертає його на свою користь, чим завдає майнового збитку законному володільцю; суб'єктивна сторона характеризується прямим умислом і наявністю корисливих мотивів.

Крім того, крадіжка, грабіж та розбій мають низку спільних кваліфікуючих ознак, що також свідчить про їх однорідність, а саме: вчинення повторно або за попередньою змовою групою осіб (ч. 2 ст. 185; ч. 2 ст. 186; ч. 2 ст. 187 КК України); поєднання з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище (ч. 3 ст. 185; ч. 3 ст. 186; ч. 3 ст. 187 КК України); вчинення у великих та особливо великих розмірах (ч. 4,5 ст. 185; ч. 4,5 ст. 186; ч. 4 ст. 187 КК України); вчинення організованою групою (ч. 5 ст. 185; ч. 5 ст. 186; ч. 4 ст. 187 КК України).

Варто звернути увагу на те, що крадіжку та грабіж потрібно вважати закінченими з моменту, коли винна особа вилучила майно і мала реальну можливість розпоряджатися чи користуватися ним (п. 4 Постанови від 6 листопада 2009 р. № 10). Розбій вважається закінченим з моменту нападу, поєднаного із застосуванням насильства, небезпечного для життя чи здоров'я особи, або з погрозою застосування такого насильства з метою заволодіння майном, незалежно від того, заволоділа винна особа майном потерпілого чи ні (п. 6 Постанови від 6 листопада 2009 р. № 10). Водночас, для того, щоб дії особи кваліфікувалися за ознакою «проникнення», вона перш за все має увійти (потрапити) до житла, іншого приміщення чи сховища незаконним способом як при крадіжці та грабежу, так і при розбої. Отже, при вчиненні крадіжки, грабежу чи розбою до моменту проникнення у відповідне приміщення особа повинна мати умисел як на заволодіння майном, так і на проникнення. Тобто особа повинна усвідомлювати факт незаконності входження (потрапляння)

до житла, іншого приміщення, сховища чи їх відокремленої частини тощо.

Таким чином, на нашу думку, як при крадіжці та грабежу, так і при розбої момент, з якого злочин вважається закінченим, не може впливати на інкримінування ознаки «проникнення». Момент, з якого злочин вважається закінченим, ураховується при кваліфікації дій суб'єкта злочину як закінченого злочину чи замаху на злочин, тоді як при кваліфікації дій, як крадіжка, грабіж чи розбій, поєднані з проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, крім умислу у суб'єкта злочину на заволодіння майном, вирішальне значення мають режим доступу до приміщення (вільний/обмежений) під час вчинення злочинних дій та наявність у особи умислу на незаконне входження (потрапляння) до приміщення або незаконне перебування в ньому.

Таким чином, корисливі злочини пов'язані з незаконним оберненням чужого майна на свою користь суб'єктом злочину. Так, ст.ст.185, 186 та 187 КК України передбачають, що з суб'єктивної сторони особа завжди усвідомлює, що незаконно вилучає чуже майно (має умисел на заволодіння чужим майном). Встановлення цього психічного ставлення суб'єкта злочину має вирішальне значення для кваліфікації вказаних складів злочинів. Водночас, об'єктивна сторона цієї групи злочинів буде проявлятися в таких діях особи, а саме: таємному незаконному заволодінні (ст. 185 КК України); відкритому незаконному заволодінні (ст. 186 КК України); нападі, поєднаному із насильством, небезпечним для життя чи здоров'я особи, яка зазнала нападу, або з погрозою застосування такого насильства (ст. 187 КК України). Наведені суб'єктивні

та об'єктивні ознаки складу злочину підлягають обов'язковому встановленню. Разом із тим, при наявності кваліфікуючої ознаки «проникнення» необхідно встановлювати додатково умисел особи на незаконне проникнення до житла, іншого приміщення чи сховища, який виникає в особи саме з метою заволодіння чужим майном. У разі не встановлення або не доведення умислу особи на заволодіння чужим майном до моменту безпосереднього входження/потрапляння у житло, інше приміщення чи сховище, наступні дії особи, які направлені на обернення чужого майна на свою користь, виключають кваліфікуючу ознаку «проникнення».

Підбиваючи підсумок, вважаємо, що «проникненню» як кваліфікуючій ознаці крадіжки, грабежу та розбою притаманні такі характерні риси:

1) вищий ступінь суспільної небезпеки (у порівнянні зі складами злочину, передбаченими ч. 1, 2 ст. 185, ч. 1, 2 ст. 186, ч. 1, 2 ст. 187 КК України);

2) наявність обмеженого режиму доступу до об'єкта (житла, приміщення, сховища чи їх відокремленої частини тощо) в момент входження (потрапляння) особи до нього;

3) особа повинна усвідомлювати незаконність входження (потрапляння) у відповідне приміщення;

4) наявність у особи умислу на незаконне заволодіння чужим майном та умислу на незаконне проникнення (у їх сукупності), котрі виникли до моменту безпосереднього входження (потрапляння) у відповідне приміщення;

5) незаконність проникнення стосується способу потрапляння до житла, іншого приміщення чи сховища або перебування в ньому на момент початку основної дії.

REFERENCE LIST

LIST OF LEGAL DOCUMENTS

1. Pro sudovu praktyku u spravakh pro zlochyyny proty vlasnosti [On judicial practice in cases on crimes against property]: Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy vid 06.11.2009 № 10 <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/v0010700-09>> data zvernennia 16.08.2018 (in Ukrainian).

BIBLIOGRAPHY

AUTHORED BOOKS

2. Andrushko P, Honcharenko V ta Fesenko Ye (red), Kryminal'nyj kodeks Ukrainy: naukovo-praktychnyj komentar [Criminal Code of Ukraine: the scientific and practical commentary], vol 2 (3rd edn, Alerta; KNT: Tsentr uchbovoi literatury 2009) (in Ukrainian).
3. Baulin Yu, Borysov V, Tiutiuhin V ta inshi, Kryminalne pravo Ukrainy: Osoblyva chastyna [Criminal Law of Ukraine: Special Part] (Pravo 2015) 680 (in Ukrainian).
4. Antoniuk N, Kryminalno-pravova okhorona vlasnosti [Criminal protection of property], (Lviv, LNU imeni Ivana Franka 2012) 514 (in Ukrainian).
5. Busel V (red), Velykyi tlumachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy [Large explanatory dictionary of modern Ukrainian language] (Irpın, VTF «Perun» 2005) 1728 (in Ukrainian).

DISSERTATION

6. Prysiashniuk I, 'Kryminalna vidpovidalnist za porushennia nedotorkannosti zhytla abo inshoho volodinnia osoby v Ukraini' [Criminal responsibility for violating of inviolability of dwelling or other possession of a person in Ukraine] (2010) 230 (in Ukrainian).

Yanovska O., Bitsai A., Saienko H., Definition of «entering» as a qualifying element of crimes against property

Based on analysis of the current criminal legislation of Ukraine, materials of the judicial practice and scientific sources the article highlights the problem issues of qualifying a person's actions in terms of such element as «entering into a home, other premise or storage» when committing a theft, robbery or assault with intent to rob.

Purpose of this article is to research the definition «entering» as a qualifying element of a theft, robbery or assault with intent to rob as well as to mark its characteristic features that should be taken into account when incriminating this qualifying element.

The authors proposed to understand under «entering» as a qualifying element of crimes against property, the illegal entry (penetration) to a home, other premise or storage with the purpose to gain possession of another person's property with use of any method by the subject of a crime.

«Entering» as a qualifying element of theft, robbery and assault with intent to rob has the following characteristics: 1) the higher level of social danger (in comparison with the element of the crime provided for in p. 1, 2, art. 185, p. 1, 2 art. 186, p. 1, 2 art. 187 of the Criminal Code of Ukraine); 2) the limited access to the object (home, premises, storages or their separate parts, etc.) at the time of entry (penetration) of the person into it; 3) the person must be aware of the illegality of the entry (penetration) the corresponding premise; 4) person has intention illegally to gain possession of someone else's property and intention illegally to penetrate (in their aggregate) that arose before the moment of direct entry (getting into) the corresponding premise; 5) the unlawfulness of penetration concerns the manner of access to a home, other premise, storage or staying inside at the time of the beginning the main action.

Key word: *entering a home, other premise or storage; theft; robbery; assault with intent to rob; intent to enter; intent to gain possession of others' property; access mode.*

Стаття надійшла до редакції журналу 29.09.2018.